

ZARZĄDZENIE NR 50 / 2015
Wójta Gminy w Łącku
z dnia 29 maja 2015 roku

w sprawie: zmiany Zarządzenia Nr 39/2014 Wójta Gminy Łąck z dnia 21 maja 2014 roku dot. prowadzenia ewidencji zabytków, znajdujących się na terenie Gminy Łąck

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.), art. 22 ust. 4 i ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 15446 ze zm.), § 12, § 17, § 18 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. z 2011r. Nr 113, poz. 661) zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Zmienia się Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 39/2014 Wójta Gminy Łąck z dnia 21 maja 2014 r. w zakresie karty adresowej zabytku nieruchomego Pałac, której nadaje się brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszego Zarządzenia.
2. Zmienia się Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 39/2014 Wójta Gminy Łąck z dnia 21 maja 2014 r. w zakresie karty adresowej zabytku nieruchomego Park, której nadaje się brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszego Zarządzenia

§ 2.

Wykonanie Zarządzenia powierza się Zastępcy Wójta Gminy Łąck.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 29 maja 2015 r.

§ 4.

Zarządzenie podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Łąck.

Wójt Gminy Łąck
Zbigniew Białecki

3 Miejscowość

ŁĄCK

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

1. Nazwa

PAŁAC

2. Czas powstania

1872-1873

8. Fotografia

Fasada pałacu od strony parku (zachodniej)

4. Adres

ul. Warszawska 13

5. Przynależność administracyjna

województwo mazowieckie

powiat płocki

gmina Łąck

6. Formy ochrony

wpis do rejestru zabytków

nr 1150 dec. z dnia 22.05.1975

7. Opracowanie karty (autor, data i podpis)

Mirosława Anna Sieczkowska, 29 maja 2015r.

Nr ewidencyjny działki: 3/1;3/2;3/3;22/53;22/54;92/1;30/3;30/5 Rodzaj użytkowania: mieszkalne	Własność: prywatna Współrzędne geograficzne: N: 52°27'58,99" E: 19°37'1,81"	Stan zachowania: bardzo dobry Rodzaje zagrożeń
<p>Historia.</p> <p>Pałac został wzniesiony dla Mikołaja Fuhrmanna (syna Roberta Fuhrmanna łowczego dworu carskiego cara Aleksandra II) oraz jego żony Luizy z Tennerów, nad Jeziorem Łąckim Dużym, na terenie wcześniej założonego w pocz. XIX w. parku krajobrazowego oraz prawdopodobnie na miejscu rozebranego dworu wcześniejszych właścicieli dóbr – hrabiów Łąckich. W 1872 r. Mikołaj zlecił projekt nowej siedziby – murowanego pałacu ceniomemu architektowi - Komelemu Gabrielskiemu. Architekt zaprojektował obiekt, w idealnym dla tego romantycznego i pięknego otoczenia stylu - neorenesansowej willi włoskiej wyróżniającej się na tle podobnie ukształtowanych siedzib 2 poł. XIX w. ośmiobocznym ukształtowaniem wieży. Pałac, swoją nierównomierną, rozłożystą formą doskonale komponowany został w istniejący krajobraz współpracując z nim i pozostającymi budowlami (wówczas świątynią dumania, dworem, kaplicą św. Piotra i Pawła) niezwykle malowniczo w zarządzie Ministerstwa Rolnictwa i był użytkowany przez właściciela majątku i pałacu do I wojny światowej (wówczas niepodległości pałac stał się własnością państwową w zarządzie Ministerstwa Rolnictwa i był użytkowany przez gospodarstwo rolne (Skarbu Państwa) do 1938 r. W tym roku pałac z parkiem, dworem oraz 8-hektarowym warzywnikiem i pasem 100 m wokół jeziora został przeznaczony na letnią siedzibę marszałka Edwarda Rydza-Smigłego. W pałacu w Łącku był generał Władysław Anders – w nocy z 8 na 9 września 1939 r. wydał ślad rozkaz wysadzenia mostów w Płocku. W latach 1947-50 pałac użytkowała Rada Ministrów, a następnie aż do I. 80 XX w. - Fundusz Wczasów Pracowniczych. Od 1989 r. zespół pałacowo-parkowy był w zarządzie Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. Od 1999 r. własność prywatna.</p> <p>Opis.</p> <p>Rezydencja Fuhrmannów zlokalizowana jest nad Jeziorem Łąckim Dużym i wkomponowana w istniejący od pocz. XIX w. park krajobrazowy. Pałac zaprojektowany w formie neorenesansowej willi włoskiej, jest murowany z cegły, otynkowany, o rozczłonkowanej, rozłożystej bryle i jednolitym wystroju elewacji zewnętrznych o detalu neorenesansowym. Dwukondygnacyjny, z czterokondygnacyjną i ośmioboczną wieżą północną. Zachowuje pewną regularność zarówno w bryle jak i planie, jednak - zapewne ze względów użytkowych jak i chęci nadania malowniczości i romantyczności siedzibie wkomponowanej w naturalistyczny krajobraz parku i jeziora – architekt asymetrycznie rozmieścił ryzality prostokątne i wieloboczne, a przede wszystkim dominującą w bryle wieżę. Pałac wzniesiony jest na planie prostokąta (wydłużonego względem linii brzegowej jeziora) o zryzaltowanych osiach skrajnych i środkowej – części zryzaltowane, chociaż dwukondygnacyjne, są wyższe niż korpus zasadniczy pałacu. Skalą, a od strony jeziora również wieloboczną formą, wyróżnia się zryzaltowana część środkowa pałacu. Ośmioboczna, smukła czterokondygnacyjna wieża górująca nad rozłożystą bryłą pałacu przylega do ryzalitu pn. od strony jeziora. Wnętrze pałacu rozplanowane w układzie dwutraktowym - z przedścionkiem, obszernym holem oraz dwukondygnacyjną salą balową na osi zamkniętej od pd trójbocznie (ryzalit od strony jeziora) W pałacu zachował się pierwotny, bogaty wystrój wnętrza: sztukatorskie opracowanie o neorenesansowej ornamentyce ścian i sufitów szczególnie pomieszczeń reprezentacyjnych oraz wystrój malarski.</p> <p>Dodatkowe fotografie</p>		
		
Widok na pałac od strony północno-zachodniej	Pałac – widok od strony jeziora na elewację wschodnią	Pałac – widok od strony południowo-zachodniej

GEZ KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

1. Nazwa

PARK

2. Czas powstania

pocz. XIX w.

3. Miejscowość

ŁĄCK

3. Fotografia

Fragment parku i pałac na drugim planie – od strony południowo-zachodniej

Brama i aleja wiązowa do parku i pałacu.

Fragment parku w części południowo-zachodniej.

Park i pałac od strony jeziora – widok z przeciwnego brzegu.

4. Adres

ul. Warszawska 13

5. Przynależność administracyjna

województwo **mazowieckie**

powiat **płocki**

gmina **Łąck**

6. Formy ochrony

wpis do rejestru zabytków

nr 1150 dec. z dnia 22.05.1975

7. Opracowanie karty (autor, data i podpis)

Mirosława Anna Sieczkowska, 29 maja 2015r.

Nr ewidencyjny działki: 3/1.3/2.3/3;22/53;22/54,30/3; 30/5	Własność: prywatna/państwowa	Stan zachowania: dobry
Rodzaj użytkowania: rekreacyjne	Współrzędne geograficzne N: 52°28'4.53" E: 19°36'52.53"	Rodzaje zagrożeń:

Historia:

Park krajobrazowy w Łącku założony został w pocz. XIX w. Nieznany jest projektant parku. W czasach, gdy właścicielem majątku i zespołu był Mikołaj Fuhrmann dokonano jego przekształceń związanych z usytuowaniem obszernego pałacu, elementów małej architektury: dawniej, nad ciekim wodnym płynącym wzdłuż granicy pd i wsch. parku - przerzucono był mostek, a u ujścia ciek do jeziora, zlokalizowana była świątynia dumania. Od frontu pałacu był też kryty podjazd wsparty na kolumnach. W 4 ćw. XIX w. powiększono park - dokonano nowych nasadzeń w części zachodniej, w części pn w pobliżu dworu znajdował się sad i stajnia cugowa (obecnie zachowały się jej fragmenty). Pierwotny wjazd do parku prowadził od strony drogi do Gąbina przez murowaną bramę, dalej aleję obsadzoną kasztanowcami i klonami. Teren pierwotnego parku w części pn i zach. został przekształcony w l. 70 XX w. – wzniesiono wówczas dużą murowaną ujeżdżalnię.

Ewidencja parku w Łącku, oprac zespół W. Bittner, T.Gurowska, B. Kohutnicka, W. Zeligowska, Warszawa 1980 r. Archiwum WUOZ Delegatura w Płocku;

Katalog Zabłyków Sztuki w Polsce. Dawne Województwo Warszawskie. Dawny Powiat Gostynin. Oprac. I.Galiczka, H. Sygietyńska. Warszawa 1975. Tom X. Zeszyt 3, s.24;

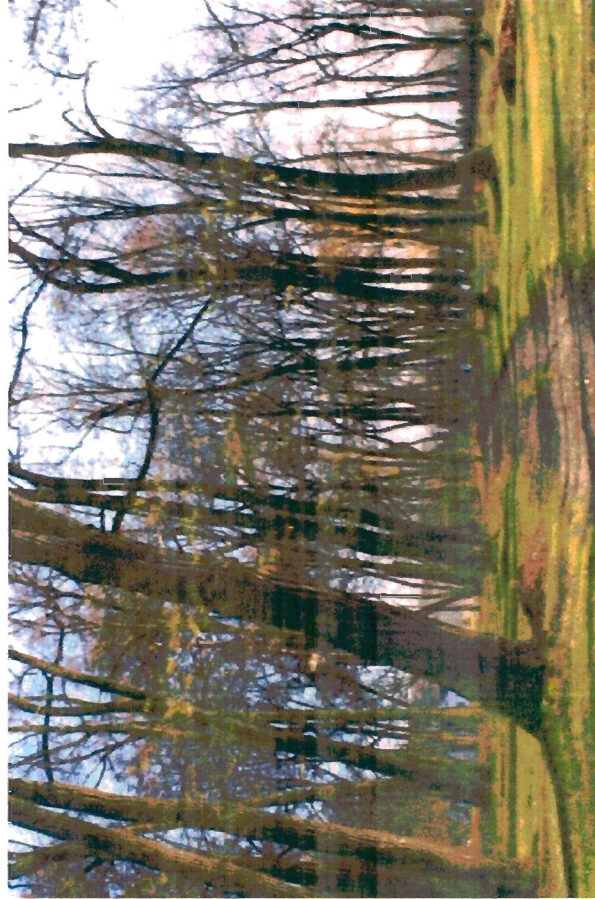
Opis.

Park rozciąga się wzdłuż zachodniego brzegu Jeziora Łąckiego Dużego, w jego części północnej. Poza pałacem, usytuowanym w jego części centralnej i stanowiącym główny akcent kompozycyjny, najważniejszymi elementami układu parku są aleje kasztanowcowa i grabowa – pochodzące z I fazy ukształtowania parku. Od strony zachodniej, wzdłuż południowej i wschodniej granicy parku, płynie ciek wodny i wpada do jeziora. W parku występują gatunki rodzime: lipy, graby, kasztanowce, jesiony, sosny i świerki – ich wiek jest zróżnicowany. Najstarsze liczą 200 lat (lipa rosnąca przy granicy pn, kasztanowce). Młodsze mają około 150 lat. Wzdłuż brzegu jeziora rosną wierzby, topole, olchy. Dawna kompozycja i pierwotny układ komunikacyjny parku nie uległ zmianom. Zachowane zostały aleje wjazdowa w części pd i pn, grabowa w pd. i wsch., w miejscu trawnika przed frontem pałacu wykonano fontannę. Zachowany został drzewostan, oś widokowa z pałacu na jezioro i kaplicę zlokalizowaną na jego drugim brzegu.

Dodatkowe fotografie

Fragment parku w części zachodniej – między folwarkiem a stajniami.

Północna część parku. Drzewostan i droga prowadząca od jeziora do stajni.